

O hásováček

9. ročník/2. číslo škol. rok 2009/2010

Země blahobytu

V zemi blahobytu je mnoho zvířat. Jsou tam velké rostliny a domy. Jsou tak vysoké, že dosahují až k mrakům. Mají se tam všichni rádi a velmi dobře. Rádi pracují, protože je to baví a je to pro ně velké dobrodružství. A naopak je nebaví volný čas, protože je to nuda a nemají si s kým hrát. Mají tam bohatou úrodu. Pěstují ovoce, zeleninu, obiloviny a vinnou révu. Pracují s rostlinami, uklízí prostředí a také tam mají krásné čisté rybníky s barevnými rybičkami. A krásně jim tam voní velké květiny. Mají tam i historické památky, hrady a zámky. Nikdo tam není chudý a nikdo není bohatý. Ve dne pracují a v noci spí. Občas ale mají i volno.

Veronika Pitlová, Veronika Zichová, Kateřina Brychtová, Michaela Kloudová, 5. tř.

V zemi blahobytu se mají všichni rádi. Všichni mají mnoho kamarádů. Nepracují ani nechodí do školy. Odpočívají a nic nedělají, koupou se v bazéně nebo v moři. Je tam teplo. Všichni mají vzorné služebníky. Zkrátka je jim dobře. Mají všechno, na co si vzpomenou. Jsou tam krásná zvířata. A ještě tam jsou i vzácné rostliny. Například je tam rostlina křepelka masožravá. Kolem je moře. Jsou tu vzácná zvířata jako třeba kingkong masožravý. Všichni jsou tu moc hodní.

Antonín Lavička, Libor Marek, Petr Klusák, David Plíšek, 5. tř.

Jsou tam mrakodrapy a pod nimi se pěstuje konopí. Každý je tam bohatý a má velký, luxusní dům. Nikdo tam neumírá. Myslivci mají štěstí v lovení, protože je tam hodně zvěře. Žijí tam: mamuti, pumy, supi, krávy,... Co víc si člověk může přát? Mají tam obrovské zahrady, několik m² velké. Hrají se tam oblíbené hry. Například: kulečnick, ragby, fotbal, házená a basketbal. Všichni žijí v míru a klidu. V této zemi žije i Barack Obama, Georg Bush, Václav Klaus.

Dominik Jaroš, Jakub Bedáň, Filip Svoboda, 5. tř.

Lidé tam nic nedělají, mají na to roboty a stroje. Jsou na nich závislí. Lidé tam myslí jen na sebe. Oni ani nevaří. Jídlo jim roste na stromech. Peníze jim prší z nebe, ale jen jednou za měsíc. Příbory a talíře také rostou na stromech. Jsou tam zlaté stromy, které nikde jinde nerostou. Voda tam dozrává na stromech v PET lahvích - na jednu osobu tři litry. Mají tam krávy, které dojí stříbrné mléko. Jednou za rok se psům narodí zelená štěňata. Chodí jen čtvrt roku do školy, ve které nepíší testy ani nejsou zkoušeni. Každá rodina má jednu vilu, která jí vyrostla na povel.

Kristýna Nováková, Denisa Odehnalová, Veronika Kozelková, 5. tř.

Ze země blahobytu odcestovali pátáci na poušť, kde potkali malého prince. A jak to tam vypadalo?

Probouzím se a slyším pouštní větřík. Je mi horko. Zjišťuji, že letadlo je v troskách. Při pohledu na letadlo mě málem trefí šlak. Vcelku nezůstalo vůbec nic.

Hana Lamačová, 5. tř.

Vidím jen hodně písku, někde v dálce pár kaktusů a staré rozbité letadlo s poničeným motorem. Slyším, jak létají supi a ptáci, syčení hadů a foukání větru. Najednou se objevuje mužíček v plášti jako z pohádky a vysokých botách. Slyším, že říká, ať mu namalují beránka, a tak mu namalují krabici a říkám, že beránek je uvnitř. Ještě slyším, jak říká, že je to v pořádku a najednou začíná velká písečná bouře. Slyším jen vítr a v písku nevidím ani vlastní ruce.

Dominik Jaroš, 5. tř.

Kolem samý písek a ten písek je jemný. Kouří se z letadla, takže to samozřejmě páchne. Je tu pořádné vedro. Letec a princ spolu mluví a princ chce, aby mu nakreslil beránka. U letadla je poházené nářadí: kleště, kladivo, šroubovák a klíč. Něco tady pořád bzučí. Asi mouchy. Letec tedy začíná malovat beránka. Z letadla se přestává kouřit. Protože namaloval beránka (=udělal dobrý skutek), letadlo najednou nastartovalo. A tak šťastně letí domů.

Michaela Kloudová, 5. tř.

Kolem samý písek a poušť, velký vítr a horko. Sem tam prolétne okolo nějaký pták. Slyším, jak se princ a Antoine dohadují, jaký beránek je nejhezčí. Škoda, že jim nemůžu nějak pomoci. V dálce slyším moře. Slunce pálí a písek mi létá do tváře. Vidím rozbité letadlo, slunce, prince, Antoina a písek. Nikde ani mráček. Cítím horký vzduch pouště a motor letadla.

Veronika Pitlová, 5. tř.

V kroužku jsme vymýšleli bajky

Lev a ďábel

Jednou jeden lev seděl na křesle a pochvaloval si, jak dobře se mu žije jako králi zvířat. Měl velké bohatství a to získával z daní. Jednou dokonce oloupil jednu myšku o jednu zlatou cihlu, která měla velkou cenu. Když umíral, říkal si, že se dočká klidného odpočinku, ale pro své zlé skutky musel do pekla a jeho duše byla zničena, neboť ďábla se každý musí bát, protože může zničit duši.

Poučení: Když děláte zlé skutky, nemůžete být šťastní.

Dominik Jaroš, 5. tř.

Ježek a zajíc

Jednou potká ježek zajíce. Zajíc řekne: „Kam spěcháš, ty pomaloběžče?“

„Komu říkáš pomaloběžče?“

„No tobě!“

„Tak víš co, dáme si závod. Za půl hodiny u támhletoho pole.“

„Tak jo,“ řekl zajíc.

Ježek běžel domů, popadl ženu, řekl jí, ať si oblékne červené kraťasy, protože je měl také.

Řekl ženě, ať jde na druhý konec pole a že on zůstane tady a vysvětlí jí, o co jde. A tak šla.

Asi a pět minut přišel zajíc. Ježek řekl: „Tak začneme, ne?“ A začali. Ježek dělá, že běží.

Uběhl ale jen kousek. Zajíc byl už na druhé straně a řekl ježčici: „Co tady děláš?“

„Čekám na tebe.“

Zajíc řekl: „No dobrá. Vyhrál jsi.“

A tak ježek šel spokojeně domů. S deseti zlatáky a hrnkem nektaru.

Poučení: Chytrost vyhrává.

Kristýna Nováková, 5. tř.

Liška a ježek

V jedné chaloupce bydlela liška a kousek od ní v druhé chaloupce ježek. Oba dva měli u svých domečků políčka. Liška byla líná a celý den jen hrála v hospodě karty. Ježek byl pracovitý, celý den jen pracoval na svém políčku. Když byl čas sklizně, ježek měl velkou úrodu, kterou prodal a koupil si zase sazenice. Liška neměla nic, ale vyhrála v kartách, a tak si koupila červený kabát.

A poučení: Komu se nelení, tomu se zelení.
Komu se lení, tomu se červená.
A co je lepší?

Lev a myš

Lev a myš si šetřili peníze. Lev už měl tisíc korun a myška taky. Potom měli hlad. Lev si koupil levné a dobré jídlo a myš drahé. Tak měl lev víc peněz než myš. Myš to strašně štvalo, a tak, protože byla malá, proklouzla ke lvovi a peníze mu ukradla.

Poučení: Kdo šetří, má za tři, kdo krade, má za deset. (Ale kdoví jak dlouho).

Veronika Pavličková, 9. A

Bratři králíci

V domečku u lesa žili dva bílí králíci s maminkou. Králíci byli neposedové a pořád se hádali a strkali do sebe. Jednou už to jejich maminka nemohla vydržet a nadala jim, že se vůbec nechovají, jako bílí králíci.

„Bílí králíci jsou hodní a nehádají se! Ne jako vy!“ řekla, maminka a odešla na trh nakoupit mrkvičku. Králíci se pořád pošťuchovali. Raději šli ven, aby v domečku něco nerozbili, jenomže uklouzli a spadli do bláta.

Když přišli domů celí špinaví, čekala na ně už maminka. Jenomže je nepoznala a vyhnala je, že nejsou její dva bílí králíci. Králíci šli smutně ani nedávali pozor na cestu. Najednou spadli do potoka. Když se navzájem uviděli, zaradovali se, že jsou zase bílí a slíbili si, že už se nebudou hádat ani žduchat.

Když přišli domů, maminka je objala a zeptala se jich, proč do domečku pustili dva černé králíčky. Slíbili jí, že už do domečku nikoho nepustí.

A od té doby tu žili dva bílí hodní králíci.

Lenka Komínková, 9. B

A tam jsme našli poklad... (práce členů kroužku)

Tajemný poklad

Stalo se mi to v noci z pátku na sobotu. Šla jsem spát kolem jedenácté hodiny, byla zrovna bouřka a nemohla jsem usnout. Když jsem konečně usnula, začalo se mi zdát, že jsem našla nějaké papíry a plány u nás doma v šuplíku. Najednou jsem uviděla, jak vytahuji plechovou krabici ze dna řeky.

Když jsem se probudila, šla jsem se hned podívat po těch pláncích a – byly tam. Převlékla jsem se, pobrala nejdůležitější věci a běžela na označené místo v mapě.

Stála jsem v údolí, kde pramenila řeka. Podle popisu jsem šla sto kroků po potůčku. Dále jsem měla jít na druhý břeh potůčku, který se měnil v řeku. Šla jsem dalších padesát kroků dál, kde byl kámen. U toho kamene v řece měla být krabice. Skočila jsem do vody a začala ji hledat. Jenomže nikde se nepsalo, že poklad něco hlídá. Hlídala ji malá piraña. Chytila jsem ji do mikiny a hodila daleko na břeh.

Když jsem krabici vynesla na souš a otevřela, uviděla jsem prsten a vyrytý nápis, kterému jsem nerozuměla. Hned jsem běžela za jedním pánem, kterého znala celá rodina, zjistit, co je to zač, protože se o takové věci zajímá.

Když vše rozluštil a pochopil, řekl mi, že jsem přinesla další klíč k rozluštění záhady a zasloužím si ocenění a odměnu.

Jenomže jsem se probudila a došlo mi, že se mi to všechno jenom zdálo. Když jsem to vyprávěla holkám, smály se mně a říkaly, že mám šestý smysl.

Večer, když jsme se dívali s rodinou na televizní noviny, ukazovali, jak mladá rybářka našla poklad. Při chytání ryb se jí něco lesklo ve vodě do očí. Když to vytáhla, byla to truhlice. Nemohla ji otevřít, když jí pomohl táta a otevřeli ji, uviděli jakési postavičky z kamene. Vědci jim řekli, že našli poklad tři tisíce let starý a že si zaslouží velkou odměnu.

V tu chvíli jsem si myslela, že mám opravdu šestý smysl a povzdechla si, proč se mi to všechno jen zdálo.

Lenka Komínková, 9. B

A tam jsme našli poklad...

Bohužel jsme oba omdleli a probudili se až za dvacet čtyři hodin. Když jsme se probudili, vzali jsme poklad a odešli k moři. Nasedli jsme na člun a pluli k zakotvené lodi. Vytáhli jsme kotvu a odpluli k nejbližšímu muzeu. Muzeum bylo od pobřeží vzdáleno dvacet kilometrů. Neměli jsme žádné auto, a tak jsme to museli ujít pěšky. Cesta nám trvala dvě stě minut. Když jsme přišli do muzea, zaplatili nám za poklad a vystavili ho. My jsme vzali peníze, koupili dvě motorky, dvě závodní auta, zámek a hotel.

Dominik Jaroš, 5. tř.

Nemyslete si, že jsme nebyli rádi. Koneckonců jsme ho hledali už týden. Všechno to vlastně začalo tím, že Petr četl knížku, ve které byla za obalem zastrčená stará mapa pokladu. Přišel na to prý náhodou, když se mu obal odlepil. Petr chtěl, abychom se ho vydali hledat. Markéta navrhla, že bychom mohli vzít jejího zlatého retrívra Bena. A tak jsme se vydali do černého lesíka, kde je prý pod staletým dubem. Já (Kristýna) jsem šla první s Petrem, za námi šli Markéta, Patrik a Ben, kterého Markéta radši držela na vodítku. Bylo nás (i s Benem) pět, a tak jsme šli celkem rychle.

Pozdě odpoledne jsme uprostřed lesíka našli stoletý dub, a tak jsme začali kopat. Nevím, jak dlouho jsme kopali, možná hodinu dvě, když Patrik radostně zavýskl: „Pojďte sem, něco jsem našel!“ Všichni jsme se k němu rozeběhli a opravdu: byla tam stará truhla, a když jsme ji otevřeli, bylo v ní jen pár mincí, a tak jsme byli trochu zklamaní.

Petr sice navrhoval, že by mohly mít nějakou cenu, ale to nás neuspokojilo. Najednou začal Ben čmukat na dně truhly. Překvapilo nás to, a tak jsme po bližším průzkumu zjistili, že truhla má dvojité dno. Na dně byly peníze, šperky a nějaké drahé kameny. Byl tam i dopis, že ten, kdo poklad najde, stává se jeho majitelem. A tak jsme byli všichni šťastní.

Za několik dní nám Petr řekl, že se prý v novinách píše o tajemném hradu, kde nikdo nevydrží déle než den. A tak tedy pojedeme na další dobrodružný výlet. Uf!

Veronika Pavličková, 9. A

Ten poklad byla pistole, prak a peníze. Hugh řekl: „Pojď, vyneseme ten poklad ven!“

Tom řekl: „To asi nepůjde, Hughu.“

„Hmm, taky si říkám, Tome.“

„Hele, Hughu, nemáš pytlíky?“

„Ano, mám.“

„Tak je dáme do pytlíku a ty pistole necháme na horší časy.“

„Tak jo. Spočítáme to, ne?“

Tom uslyšel hlasy a řekl: „Hughu, slyšíš to také?“

„Jo, kdo to může být, Tome?“

„Radši se schováme tamhle do té skrýše.“

„Už se to blíží, Tome. Bojíš se?“

„Ne.“

„Já trochu jo.“

„Hele, oni jdou do toho úkrytu! Co říkají, nevím, ale jeden z nich je rozzuřenej. Pozor! Už vychází. Potichu! Něco slyším.“

Jeden z cizích lidí říká: „Helemese kohopak tu máme!“

„Hughu, a jsme v čudu. Našli nás.“

„Kdo jste?“

„Tom a Hugh.“

„Rekněte vše, co víte o pokladu. Nemá cenu, abyste zapírali. Jsou tam vaše šlápoty. A proč se tu schováváte? A co vám to čouhá z kapes, cо?? A helemese, naše peníze. Děkujeme,“ řekli a odešli.

A my jsme byli rádi, že to takhle dopadlo a už nikdy jsme nepátrali po žádném pokladu. Nasedli jsme na kola a prchali domů.

Kristýna Nováková, 5. tř.

Byla to malá jeskyně s pravěkými malbami. A vzadu u stěny malá bedýnka, pomalu rozpadlá z neobroušeného dřeva. Když jsme došli k bedýnce a dotkli se jí, celá se rozpadla. Uvnitř jsme našli staré šperky, ručně opracované a kostěné nástroje. Žasli jsme nad tímto objevem. Venku se pomalu stmívalo, a tak jsme poklad odnesli do muzea, kde nám řekli, že je to vzácnost, že v těch jeskyních ještě nikdo nic nenašel a že se ty jeskyně budou ještě prohledávat víc, když jsme našli takovou vzácnost.

Poklad si od nás vzali a dali nám spoustu peněz, které jsme si rozdělili.

Dali jsme je rodičům, kteří z nich měli velkou radost, a potom jsme šli do cukrárny na velkou porci zmrzliny.

Kamila Vitulová, 9. A

Pekelná příprava k odchodu na zemi aneb Jak to vypadá v pekle začátkem prosince

„Vaše nejtemnější temnosti,“ povídá zpravodaj, „omlouvám se, ale musím vám říci, že s prací budeme hotovi až za šest dní.“

Lucifer povídá: „Cože, tomu mám věřit? Pokud nebudete s prací hotovi do čtyř dnů, tak tě přeměním na králíka, stáhnou z tebe kožich, upeču si tě a sním! Je ti to jasné? Teď odejdi a řekni to čertům!“

Zpravodaj odešel tam, kde pracovali čerti, rozhlásil to a čerti se začali velice snažit. Vše bylo hotovo právě včas.

Když přišel Lucifer a viděl, že je všechno hotovo, zpravodaje si neupekl a povýšil všechny na nejvyšší hodnost slona.

...Na ulici je ticho a klid, ale vtom vyšel ze země červený dým a objevili se čtyři čerti. Jeden hroznější než druhý a přesně ve stejnou chvíli se objevil Mikuláš a andělé v bílém dýmu. Mikuláš a andělé vyšli vedle sebe a za nimi čerti. Chodili po domech, po školách, po školkách, ale do pytle vzali jen jednoho.

Všichni pak zase zmizeli tak tiše, jak přišli. V pekle to řinčelo řetězy a čertů tam bylo habaděj, že se každý člověk lekne. Byl tam obrovský žár v kotlech a do jednoho z nich kluka z pytle chtěli strčit. Ten kluk se jmenoval Honza.

Jenže Honza se nezalekl, hodil do kotle malou rozbušku a kotel se rozbil na čtverečky. Protože pro Honzu neměli už žádný kotel, odnesli ho zpátky na zem.

Dominik Jaroš, 5. tř.

Začátkem prosince si v pekle chystají pytle na zlobivé děti, řetězy a dívají se do knihy zlobivců, aby věděli, koho mají dát do pytle. Lucifer pak všem čertům nadává, že jsou kůže líné.

Kristýna Nováková, 5. tř.

Mikuláš

Po škole chodil Mikuláš s čerty,
nebyly s nimi žádné žerty.
Postrašili nás řádně,
nedělali to však schválně.

Některým srdíčko zabušilo,
ale už jim otrnulo.
Už zas klidně zlobíme,
jen se trošku bojíme,
že by se čert vrátil zpátky.
Vždyť ten patří do pohádky!

Zůstane tam celý rok
a přijde strašit zas napřesrok.

Petra Pantová, 8. B

7. třída – REKLAMY

Nevíte, co ještě koupit pod stromeček? Nechte se inspirovat novými výrobky sedmáků!

Samovařící hrneček Uvaří vám to, co mu řeknete!

L. Hotařová

Přeplněným skříním STOP!

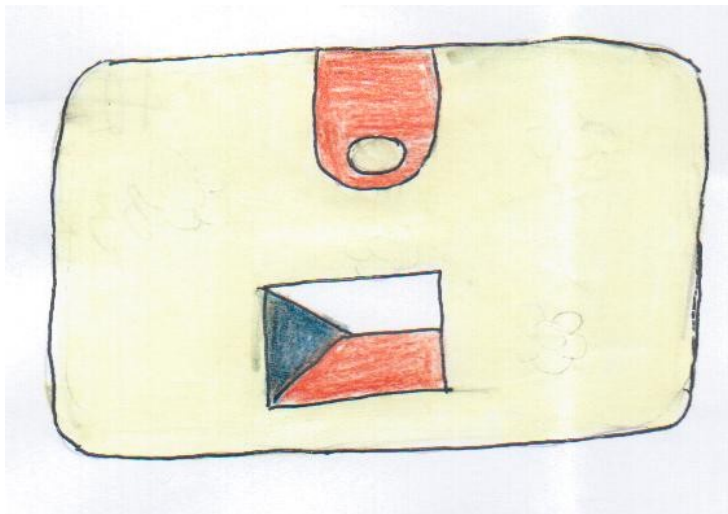
Toto oblečení se za pár sekund promění na krásné šaty nebo slušivý smoking. Prostě oblečení dle dané situace.

V. Zmeškalová

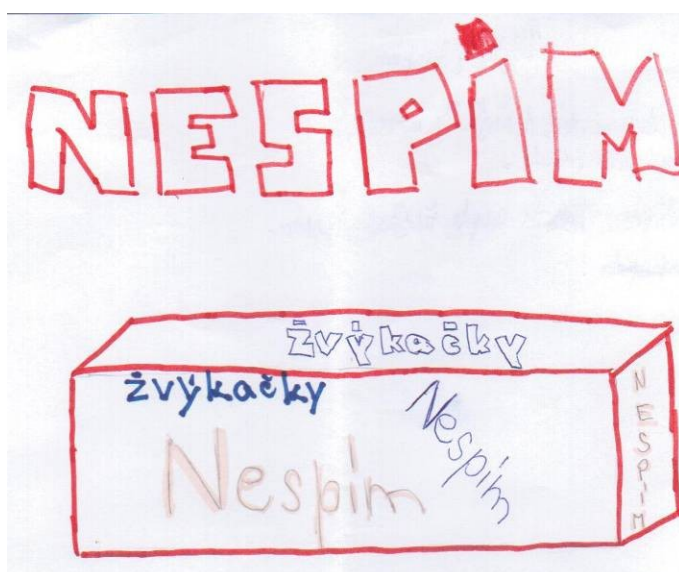
Nikdy nemáš prázdnou kapsu! Je tu super peněženka, která není nikdy prázdná, vždy je plná peněz!

P. Štursová

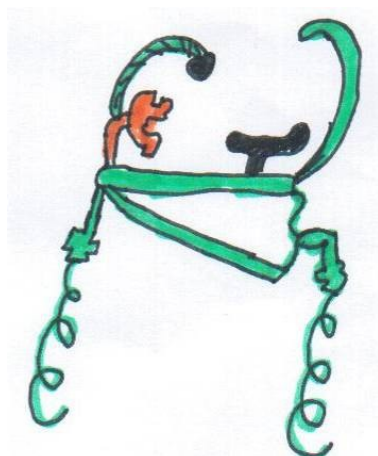
Žvýkačky Nespím! Koho nebaví spát, dá si Nespím a jde dál!

J. Uherek

Skákačky! Můžete skákat, kdy chcete, jak chcete i proč chcete! Skákejte s námi salta i otáčky!

J. Antonovič

Koš, který voní! Nebaví vás pořád větrat ten puch? Tak si kupte voňavý odpadkový koš! Po otevření voní po fialkách.

A. Komínek

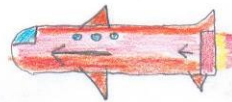
Jupiterus Air

M. Thustoš

I.P. Hustoš

Jupiterus Air

Jupiterus Air - létání do jiných GALAXIÍ.
Jupiterus Air - ROZUMNÉ CENY
Jupiterus Air - maximální pohodlí

To vše jen ZA 14999 Kč.

Volejte NA tel. číslo 777 444 777 - Jupiterus Air

UŽ VÁS NEBAVÍ LÉTAT V LETADLE PO OKOLNĚ
PLANETĚ ZEMI, JUPITERUS AIR VÁM NABÍZÍ
POZMAT NOVÉ PLANETY. BA I GALAXIE!

Volejte NA tel. číslo 777 444 777 - Jupiterus Air

Nevíte KAM! Lette do jiných GALAXIÍ!
S JUPITERUS AIR!

VAROVÁNÍ: CENA hovoru je 30 Kč! Případné nehody letadel zpravíme!

Tužka Buk

J. Trecha

Tužka Buk

Už vás nebaví tahat notebook,
vyzkoušejte

NOVINKA - Tužka s počítačem

nejnovější vynález pro pracovníky, studenty i normální
osoby.

1 palcový display s mini klávesnicí. Se vám určite hečí

Lehké spášení i manipulace

V sobě má wifi
bluetooth
1 tera paměť

Rychlý jako šíp a luk,
to je jenom TužkaBuk.

Volejte: 12345678

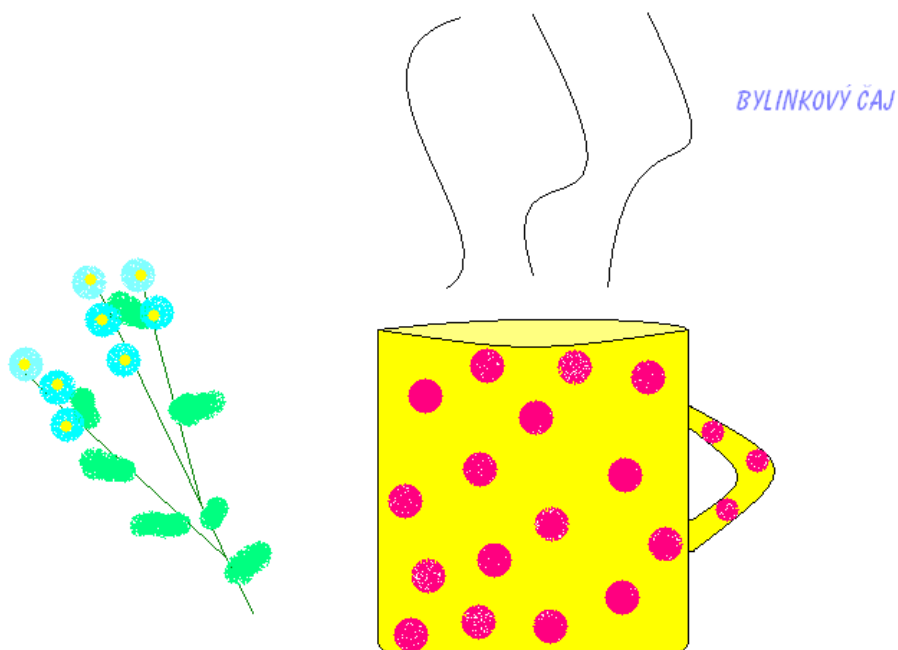
Žáci 6. ročníku strávili týden od 23. listopadu do 27. listopadu 2009 na Chaloupkách. Jak tento týden prožili, si můžete přečíst v následujících příspěvcích.

Moje zážitky z Chaloupek

Se třídou jsme byli na ekologickém pobytu na Chaloupkách v Okříškách u Třebíče. Naučila jsem se, jak upéct dalamančky, vyrobit máslo a sýr. Vařili jsme ovesnou, pohankovou a kukuřičnou kaši.

Druhý den mě bavilo, když jsme hráli divadlo ze Starých pověstí českých. Já, Áďa, Nellča a Alča jsme zrovna hrály pověst o Přemyslovi a Libuši. Další den jsem se moc netěšila na stezku odvahy. S holkama jsme se strašně bály. Před stezkou nás kluci strašili. Bylo to děsivé. Šli jsme ven a první šla Domča a pak za dvě minuty paní učitelka volá: „Kamila“. Já jsem zrudla a bála jsem se jít, tak jsem šla. V tom lese jsme si měli zapamatovat 8 zvířat. Já jsem si pamatovala jen 7. Ale to nevádí, stejně jsem za to dostala obrázek.

Poslední den jsme vyřezávali přívěšky z kůry a pak jsme hráli na hudební nástroje. Já jsem hrála na bubny. Byla tam strašná sranda. Klidně bych tam jela ještě jednou!!!

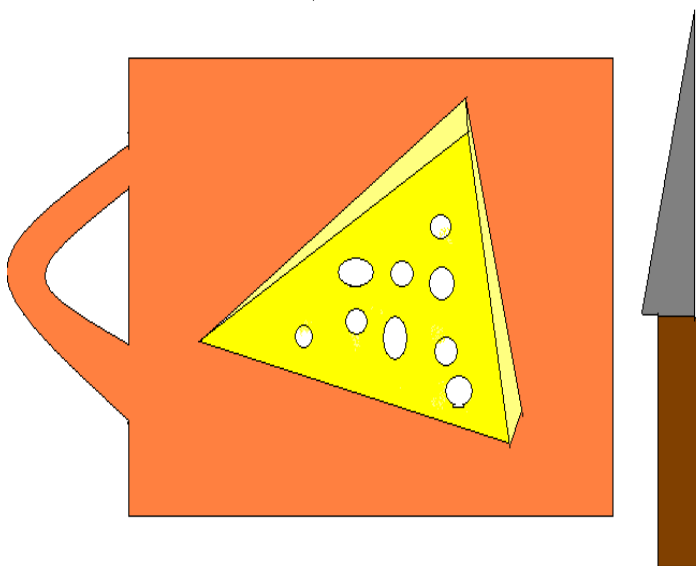

Kamila Goldmanová, 6. třída

Moje zážitky z Chaloupek

Byli jsme se třídou na Chaloupkách v Okříškách u Třebíče. První den jsme si vařili k večeři krupicovou kaši. Jenomže kamarádka ji nemůže, a tak nám dali kukuřičnou a ta nebyla vůbec dobrá! Druhý den jsme měli hodinu bylinkářství - paní nám o těch bylinkách vysvětlovala

samé zajímavosti a po té jsme je mohli ochutnat, teda nejlepší byla máta, jinak mi ostatní moc nechutnalo. Moc mě bavilo se ráno starat o zvířata na farmě nebo vyčesávat angorského králíka! Poté nás čekala další hodina, hodina práce s vlnou, bylo to velice zajímavé a byla sranda tu vlnu vyčesávat a pak si z ní něco vyrobit. Ale nejlepší na Chaloupkách bylo pečení chleba! Sice jsme byly ušmudlaní od mouky až za ušima, ale mně to vůbec nevadilo. Chutnal moc dobře! A poslední večer na Chaloupkách jsme měli stezku odvahy! Chodili jsme po jednom po lese a na stromech byly nalepené odrazky se zvířaty a my jsme si jich měli co nejvíce zapamatovat, ale já jsem si nic nepamatovala! Bylo to tam úžasný, ráda bych tam jela příští rok!!!

Michaela Chlubnová, 6. třída

Moje zážitky z Chaloupek

Se třídou, paní učitelkou Vitulovou, Chudárkovou a její fenkou Deny, jsme byli na ekologickém pobytu na Chaloupkách.

V pondělí ráno jsme odjízďeli z nádraží v Čebíně. Ve vlaku byla legrace. Seděla jsem s Alčou, Kikou, a s paními učitelkami.

Ve vedlejších kupé seděly holky: Kamča, Áďa, Míša, atd...

Míša chtěla sundat svůj kufr, s Áďou jim to nešlo, tak jim šla Lucka pomoci.

Lucka ho držela nad hlavou, holky ho pustily a Lucce ten kufr spadl na hlavu.

Míša se strašně smála a tleskala.

Vystoupili jsme na nádraží v Okříškách. Pak následovala pětikilometrová trasa k Chaloupkám. Hledali jsme ji po skupinkách. Jak jsme konečně dorazili, za odměnu jsme měli dobrý oběd.

Odpoledne jsme pozorovali ptáčky na krmítku. Večer jsme vařili bio kaše, potom jsme hráli divadlo. Já jsem byla Libuše, Kamča Přemysl, Alča měla dvě role: Šťáhlav a Bělouš, Áďa Panoš.

V úterý jsme jeli do Brtnice, tam jsme hledali po skupinkách památky. Po obědě jsme měli přednášku o včelách. Večer jsme ochutnávali čaje.

Ve středu jsme káceli stromy. Ve čtvrtek dopoledne jsme vyráběli sýr, máslo a tvaroh. Odpoledne jsme pekli dalamančky. V pátek ráno jsme se museli sbalit, potom nakrmit zvířata a spěchali jsme na snídani.

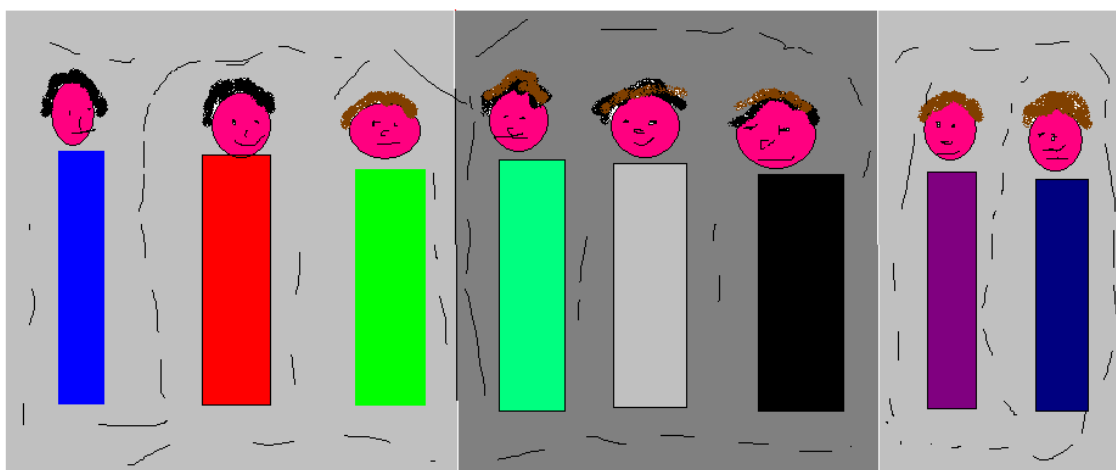
Po snídani jsme měli zpracovat nástěnku o něčem, co jsme celý týden dělali. Byla jsem s Domčou a Alčou, a měly jsme farmu.

Na Chaloupkách mě to mooc bavilo!!!

Nella Kovářová, 6. třída

Zážitky z Chaloupek

Byly jsme se třídou na Chaloupkách. Můj největší zážitek byl, jak jsme káceli stromy a pak jsme závodili, kdo je nařeže na určité kousky. Líbilo se mi, jak jsme hráli divadlo. A vyráběli jsme i máslo, sýr a tvaroh. Dobré to bylo taky v noci, jak Karel vyprávěl nesmyslné vtipy. Líbilo se mi i vyřezávání z kůry stromů. Vyráběli jsme i věšticí kouli z vlny. Naučil jsem se tkát vlnu, hrát divadlo. A vyrábět máslo a sýr.

Martin Hamřík, 6. třída

Moje zážitky z Chaloupek

Byli jsme se třídou na ekologickém pobytu na Chaloupkách u Okříšek- Třebíčsko. V pondělí jsme přijeli okolo 13. hodiny. Po obědě jsme si vybalili a pak jsme měli program.

Hráli jsme divadlo, bylo to srandovní, protože to skoro nikdo neuměl. V úterý jsme si vyprávěli o včelách, bylo to zajímavé. O odpoledním klidu jsme s děckama hráli kenta. Ve středu jsme káceli stromy a potom jsme soutěžili, kdo ten strom nejrychleji rozřeže. Ve čtvrtek jsme vyřezávali přívěšky z borové kůry, potom jsme hráli na bubny a na různé nástroje.

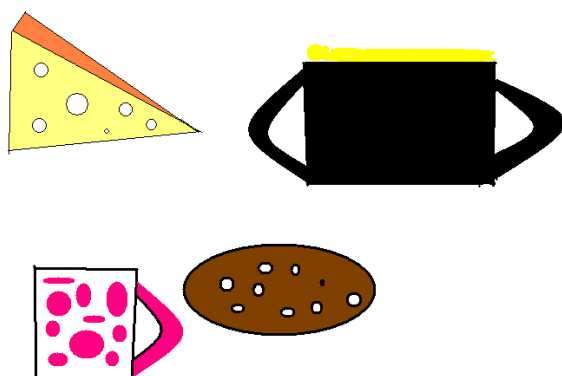
V pátek jsme si udělali výstavu o různých věcech, třeba o meteorologii, o včelách, o ptácích, o stromech atd. Naobědvali jsme se a odjeli jsme busem do Okříšek, pak jsme nasedli na vlak a jeli jsme domů.

E. Jelínková

Moje zážitky z Chaloupek

Byli jsme se třídou na ekologickém pobytu na Chaloupkách u Třebíče. V pondělí večer jsme vařili bio kaši. Byli jsme po skupinkách, byla jsem s Betkou, Áďou, Kamčou a Míšou. Když jsme vařily, zpívala Vařila myšička kašičku. Druhý den jsme šli do Brtnice. Po skupinkách jsme tam hledali památky. Bylo jich tam opravdu hodně.

Ve středu jsme káceli stromy. Potom jsme je odnesli na Chaloupky a tam jsme je pořezali a naštipali. Ve čtvrtek dopoledne jsme dělali máslo, sýr a tvaroh. Odpoledne jsme si k těm sýrům, másům a tvarohům upekli dalamánky. Večer jsme šli na stezku, ale nedá se tomu říkat stezka odvahy. Určovali jsme zvířata z kartonu, který byl přidělán na stromy, a zvířata měla místo očí odrazky, abychom je našli. Když jsme přišli na chatu, vyjmenovali jsme všechna zvířata paní učitelce Vitulové. Já a Domča jsme to vyhrály. V pátek jsme balili a připravili jsme výstavu toho, co jsme celý týden dělali. Moc mě to tam bavilo a aspoň jsem se tam něco přiučila.

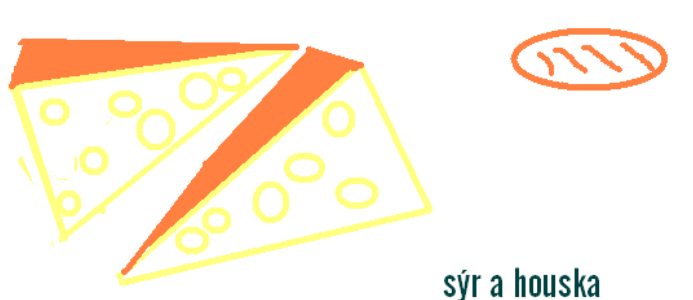

Lucie Malá, 6. třída

MOJE ZÁŽITKY Z CHALOUPEK

Se třídou jsme byli na pobytu v Chaloupkách u Třebíče. Byla tam legrace, samé programy. Ráno jsme vstali a služba šla krmit zvířata, např. ovce, slepice, angorské králíky a kozla Matěje.

Naučila jsem se, jak upéct chléb, preclíky a jak se dělá sýr, tvaroh a máslo. Hráli jsme divadlo, káceli stromy, česali ovčí vlnu, šli jsme do Brtnic autobusem, zpět pěšky! No hrůza! Pozorovali jsme ptáky na krmítku, poznávali jsme je, dělali jsme jim krmítko ze dřeva. Hráli jsme různé hry. Byla zábava! Byl tam pán, s ním jsme vyráběli přívěšky, pak jsme si mohli něco od toho pána koupit. Hráli jsme na bubny a jiné nástroje, byla to sranda. Poslední den jsme si udělali muzeum o tom, co jsme se za týden dozvěděli.

sýr a houska

Lucie Slezáková, 6. třída

Moje zážitky z Chaloupek

S naší třídou jsme jeli na ekologický pobyt na Chaloupkách.

Chaloupky byly v Okříškách na Třebíčsku. Dozvěděli jsme se, jak se dělá včelí med, mouka, chleba aj. a ještě k čemu všemu se používají bylinky. Nejvíc se mi tam líbila zvířátka, a jak jsme dělali čaje z bylinek. Největší sranda byla s klukama. A ještě se mi tam líbilo pečení dalamánků, vytváření másla a tvarohu, vytváření přívěšků z borovicové kůry.

Jeli jsme autobusem do Brtnice, ta byla vzdálená asi tak 6 km. V Brtnici jsme hledali různé památky.

Večer jsme šli po jednom do lesa a museli jsme si pamatovat zvířátka z papíru. Také jsme káceli stromy. Měli jsme je nařezat pilou na menší a pak nasekat na polínka.

A nejlepší den ze všech byl poslední, protože jsme si udělali výstavu o tom, co jsme se za ten týden naučili.

K. Šnepfenbergová, 6. třída

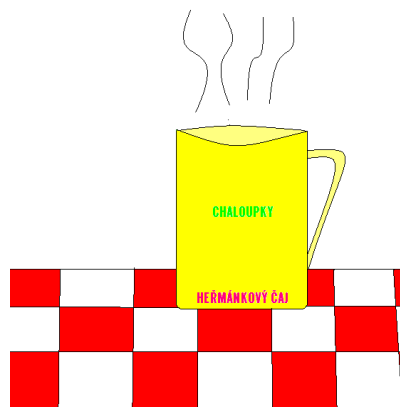
Moje zážitky z Chaloupek

S naší třídou jsme jeli na ekologický pobyt na Chaloupkách. Chaloupky byly v Okříškách na Třebíčsku.

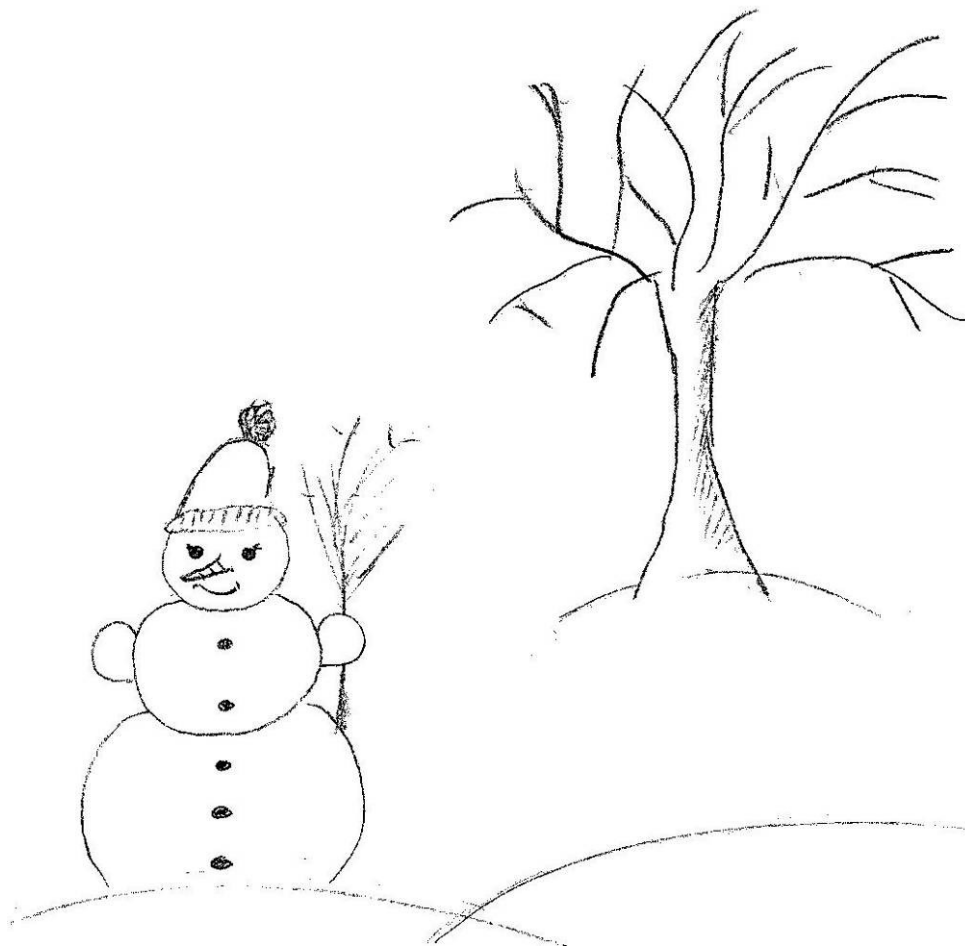
Můj největší zážitek byl, když jsme dělali máslo, sýr nebo tvaroh, dále mě bavilo hodně dalších akcí, například: když jsme krmili zvířata nebo když jsme pekli dalamánky a jak jsme hráli karty a káceli stromy.

Také jsme jeli autobusem do Brtnice, která byla asi 6 km vzdálená. Tam jsme hledali památky. Poslední den jsme si udělali výstavu o tom, co jsme se za tento týden naučili.

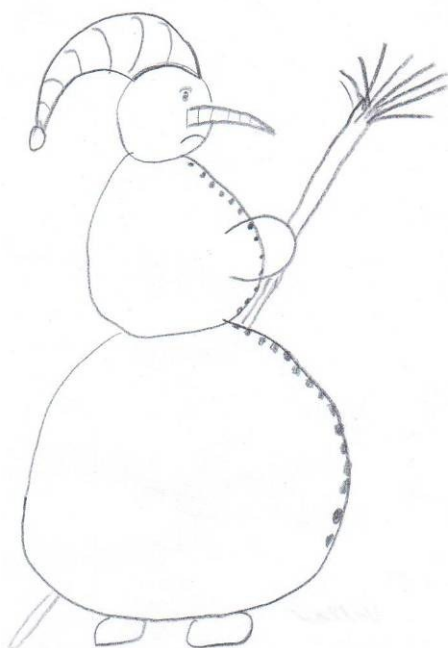
Moc se mi tam líbilo!!

A. Škvařilová, 6. třída

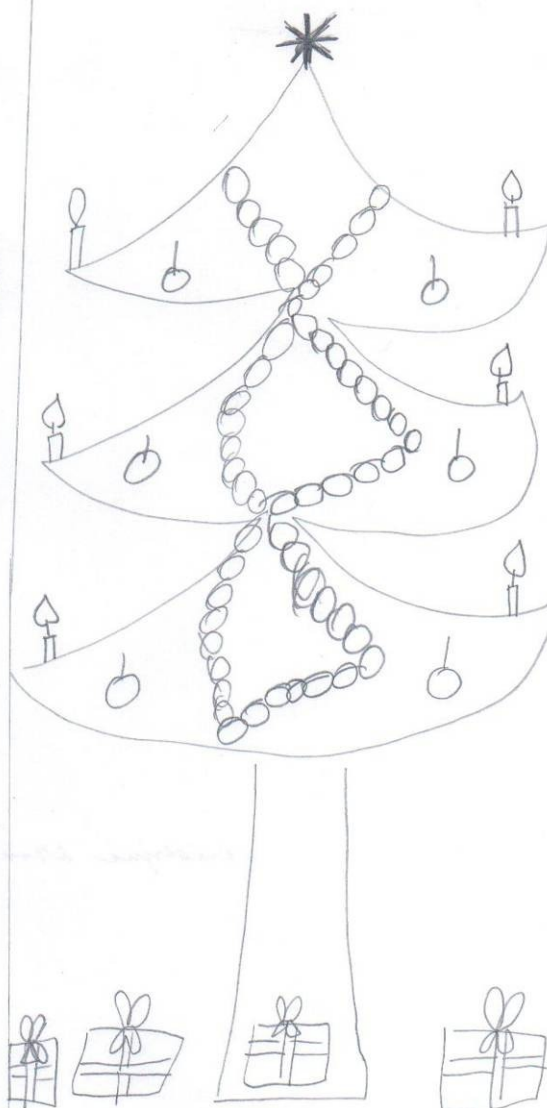
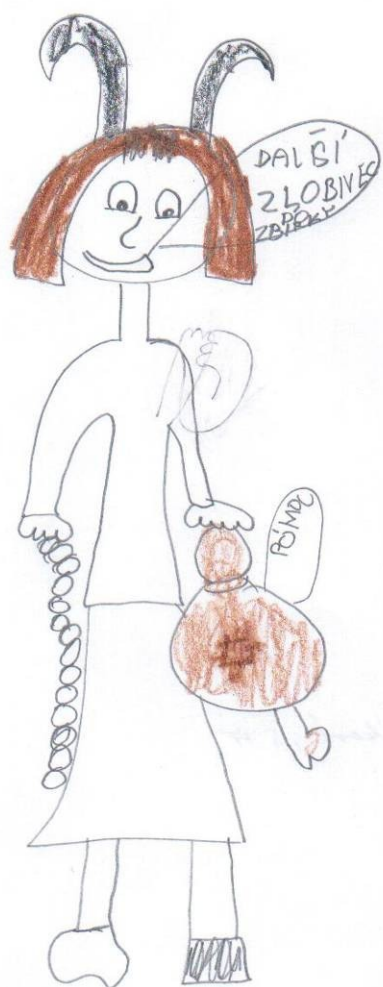

nakreslila Veronika Jakubičková, 9. B

nakreslil Dominik Valla, 9. B

Prágo vánoček

obrázek nakreslila Kristýna Nováková, 5. třída

obrázek na titulní straně nakreslil Petr Klusák, 5. třída

DRÁSOVÁČEK

Školní časopis Základní školy T. G. M. v Drásově – číslo 1 / ročník 9. – listopad 2009

Vydává ZŠ a MŠ T. G. Masaryka Drásov, Drásov 167 výhradně pro vnitřní potřebu.

Číslo 1 vyšlo 12. 11. 2009 v nákladu 20 výtisků.